

MATRIKY NĚMECKÉ UNIVERZITY V PRAZE
1882 – 1945
inventář

Číslo pomůcky: 118

Číslo evidenčního listu NAD: 187

Zpracovala: Jana Ratajová

Praha 2013

ÚVOD K INVENTÁŘI

Archivní soubor obsahuje evidenční knihy posluchačů a doktorů německé Karlo-Ferdinandovy univerzity (Deutsche Karl-Ferdinands Universität in Prag) / Německé univerzity v Praze (Deutsche Universität in Prag) / Německé Karlovy Univerzity v Praze od jejího vzniku v roce 1882 do jejího zániku roku 1945. Jedná se o uzavřený fond.

Původce archivního souboru a dějiny archivního souboru

Původcem fondu je Univerzita Karlova v Praze, konkrétně pak kvesturní úřad. Kvesturní úřad německé Karlo-Ferdinandovy univerzity (od roku 1920 Německé univerzity v Praze, v letech 1939–1945 Německé Karlovy univerzity v Praze) vznikl v roce 1850 primárně jako instituce sloužící k administraci školného (tzv. kolejného).¹ Později se však staral také o záležitosti všeobecné evidence posluchačů a absolventů.

Kvesturní úřad vedl matriku imatrikulovaných a matriku doktorů. *Matriky imatrikulovaných německé Karlo-Ferdinandovy univerzity / Německé univerzity* zachycují všechny imatrikulované studenty univerzity z let 1886–1940. Pravidla pro imatrikulaci na univerzitách v rakouské monarchii, a tedy i na německé univerzitě v Praze, byla stanovena §§ 1–20 všeobecného studijního řádu z roku 1850,² jenž zůstal v platnosti i v meziválečném Československu.

Podle studijního řádu podléhali imatrikulaci řádní posluchači univerzity (mimořádní posluchači imatrikulováni nebyli). Každý řádný posluchač mohl být v jednom čase imatrikulován pouze na jedné fakultě, fakultu však mohl změnit, přičemž se musel znovu imatrikulovat. Imatrikulace zanikla poté, co student odešel z univerzity, přestoupil na jinou fakultu, nebo přerušil studium na více než jeden semestr.

První část imatrikulace se odehrávala na fakultě, na níž student předložil doklady potřebné k přijetí (maturitní vysvědčení či osvědčení o předchozím studiu na jiné univerzitě, případně jiné fakultě a vyplněný *National*). Posléze byl budoucí posluchač odkázán na kvesturu, kde měl zaplatit příslušné taxy. Na závěr procesu složil spolu se svými kolegy imatrikulační slib a obdržel matriční list.

Následující evidenční knihy, jsou promočními knihami – to znamená, že se jedná o evidenci promoci, nikoli o faktické záznamy o splnění podmínek udělení titulu. Tyto záznamy jsou vedeny v rigorózních protokolech uložených ve fondech fakult. Promoce je slavnostní akt předání diplomů – vysvědčení o nabytém titulu – spojený se slibem promovaného. Ve sledovaném období se promoce týkaly pouze doktorů univerzity, ostatní absolventi v nich nejsou evidováni. Určitou představu o absolventech můžeme získat z knihy absolutoríí Německé univerzity v Praze, která však nezahrnuje celé sledované období. V *Matrikách doktorů německé Karlo-Ferdinandovy univerzity / Německé univerzity* z let 1882–1945 byli evidováni promovaní doktoři, kteří úspěšně složili rigorózní zkoušky³ (případně též předložili disertaci) a získali tak doktorský titul.⁴

¹ Informace o vývoji kvesturního úřadu a o dalších právních předpisech týkající se vedení matrik byly převzaty z inventáře fondu *Matriky Univerzity Karlovy*. Viz Výnos ministerstva kultu a vyučování z 11. října 1850, č. 8718. Prozatímní úprava universitní kanceláře a kvestury, in: PLACHT, Otto – HAVELKA, František: *Předpisy pro vysoké školy Republiky Československé*, Praha 1932, str. 1247n.

² Vynešení vydané od ministra záležitostí duchovních a vyučování dne 1. října 1850, jímžto se vyhlašují v následku nevyššího rozhodnutí od 29. září 1850 obecná nařízení o studii fakultních na univerzitách Vídeňské, Pražské, Lvovské, Krakovské, Olomoucké, Hradecké a Innsbrucké (č. 370 ř. z.). Dostupné on-line z: <http://alex.onb.ac.at/cgi-content/anno-plus?apm=0&aid=rbo&datum=18500204&seite=00001675>. Viz také PLACHT, Otto – HAVELKA, František: *Předpisy...* c.d., str. 1369n.

³ Evidence o vykonaných rigorózních zkouškách je vedena v rigorózních protokolech, které jsou součástí fondů jednotlivých fakult.

⁴ Přehled o doktorech a disertacích filosofické a přírodovědecké fakulty Německé univerzity je možné získat in HAVRÁNEK, Jan – KUČERA, Karel – VÝBORNÁ, Milena: *Disertace pražské university II 1882–1945*. Praha, Státní pedagogické nakladatelství, 1965. Tato práce vychází z rigorózních protokolů filozofické a přírodovědecké fakulty Německé univerzity, nicméně je především seznamem osob, které předložily disertační práce, jsou zde tedy

Historie udílení doktorských titulů na univerzitě sahá do středověku, kdy byl doktorát vyhrazen posluchačům teologické fakulty. Od 17. století byl udělován doktorát i na právnické a lékařské fakultě a od konce téhož století také na filozofické fakultě.⁵ Novodobý právní základ získalo udělování doktorských titulů (tzv. rigorózní řízení) v roce 1850 vydáním všeobecného studijního řádu,⁶ který platil v Československu až do roku 1950. Tento obecný předpis byl později konkretizován nařízením o nabývání doktorských titulů z roku 1872⁷, jímž byly vydány rigorózní řady tří světských fakult: právnické, lékařské a filozofické. Doktorát na právnické fakultě (titul JUDr.) předpokládal absolutorium na univerzitě (tj. návštěvu minimálně 8 semestrů) a zvládnutí tří rigorózních zkoušek (1. římské, církevní a německé právo; 2. civilní rakouské právo, obchod a směnečné právo, rakouský civilní soud, rakouské trestní právo; 3. obecné a rakouské státní právo, národní právo a politická ekonomie). Na lékařské fakultě bylo předpokladem připuštění k rigorózům potvrzení o návštěvě univerzity v délce pěti let. Tři rigorózní zkoušky (vedoucí k titulu MUDr.) byly složeny z řady teoretických i praktických předmětů, které pokrývaly celou oblast medicíny. Na filozofické fakultě byla vyžadována tříletá docházka na univerzitu (na konci 19. století již čtyřletá tj. 8 semestrů) a předložení disertační práce. Ta byla předána dvěma profesorům k posouzení, kteří měli rozhodnout, zda práce splňuje nároky kladené na disertaci a zda může být uchazeč připuštěn k rigorózním zkouškám. První rigorózum se skládalo z filozofie, druhé bylo oborové (v zásadě platilo, že oborem byl míněn každý obor, pro který byla na fakultě zřízena řádná profesura)⁸. Klasifikace na všech fakultách byla výtečně, dostatečně anebo nedostatečně (v německých rigorózních protokolech *ausgezeichnet*, *genügend*, *ungenügend*). V případě neúspěchu měl uchazeč další dva pokusy na opakování zkoušky.

Rigorózní řád právnických fakult byl po vzniku ČSR novelizován v roce 1920.⁹ Změna spočívala především v nahrazení rakouského práva jako obsahu zkoušek právem československým. V roce 1939 pak další novela upravila možnost skládat rigorózum v návaznosti na státní zkoušku ze stejného předmětu.¹⁰

Lékařská rigoróza prošla v roce 1899 komplexní novelou,¹¹ která však nezměnila základní principy zkoušek. V roce 1903 byla rigoróza znovu novelizována¹² a to s tím účelem,

---

zahrnuti i osoby, které posléze rigorózní zkoušky nesložily. A zejména je pomůckou pouze pro filozofickou a přírodovědeckou fakultu, protože na lékařské ani právnické fakultě nebyly disertační práce předkládány (kromě období 1940–1945 na Právnické fakultě, které však zmíněná práce neobsahuje).

⁵ Více k dějinám udělování doktorského titulu na pražské univerzitě před rokem 1850 viz ČORNEJOVÁ, Ivana (ed.): *Dějiny Univerzity Karlovy II*. Praha, Karolinum 1996, str. 78 – 82 (doktoráty na teologické fakultě), str. 120 (filozofická fakulta), str. 46 a 148–151 (právnická fakulta), str. 25–53 a 178–182 (lékařská fakulta).

⁶ Viz § 47 všeobecného studijního řádu z 1. října 1850 (č. 370 ř. z.).

⁷ Nařízení vydané od ministra záležitostí duchovních a vyučování dne 15. dubna 1872 (č. 57 ř. z.), kterýmž se universitám království a zemí v radě říšské zastoupených vydávají nová ustanovení, jak lze nabýt doktorství na fakultách světských (I. Rigorosní řád fakulty věd právních a státních; II. Rigorosní řád fakulty lékařské, III. Rigorosní řád fakulty filozofické). Dostupné on-line z <http://alex.onb.ac.at/cgi-content/anno-plus?apm=0&aid=rbo&datum=18720004&seite=00000143>.

⁸ Nařízení ministerstva kultu a vyučování z 16. března 1899, č. 6928, č. 56 ř. z., jímž se vydává rigorosní řád pro fakulty filozofické (+ instrukce k rigorosnímu řádu z 27. 1. 1900, č. 26385) Srv. PLACHT, O. – HAVELKA, F.: *Předpisy...*, s. 1820–1830.

⁹ Nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. května 1920, č. 324 Sb. z. a n., o změně rigorosního řádu pro fakulty věd právních a státních. Viz PLACHT, O. – HAVELKA, F.: *Předpisy...* c. d., str. 1779n.

¹⁰ Nařízení vlády ze dne 10. února 1939, č. 66/1939 Sb. z. a n., o změně rigorosního řádu pro fakulty věd právních a státních.

¹¹ Nařízení správce ministeria věcí duchovních a vyučování ze dne 21. prosince 1899 (č. 271 ř. z.), jímž se mění rigorosní řád pro lékařské fakulty nařízením ze dne 15. dubna 1872, ř. z. č. 57. Dostupné on-line z: <http://alex.onb.ac.at/cgi-content/anno-plus?apm=0&aid=rbo&datum=18990004&seite=00001283>.

¹² Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování ze dne 14. dubna 1903 (č. 102 ř. z.), jímž se mění rigorosní řád pro lékařské fakulty nařízením ze dne 21. prosince 1899, ř. z. č. 271, vydaný. Dostupné on-line z: <http://alex.onb.ac.at/cgi-content/anno-plus?apm=0&aid=rbo&datum=19030004&seite=00000247>.

aby se zabránilo posluchačům v odkládání některých náročných předmětů na pozdější dobu. Lékařské studium bylo proto rozděleno na dvě části zakončované rigorózy.¹³

Na filozofických fakultách došlo k novelizaci rigorózního řádu rovněž v roce 1899. Hlavní změnou bylo prodloužení potřebné délky studia opravňující k připuštění k rigorózům ze tří na čtyři roky.¹⁴

V roce 1921 byl vydán rigorózní řád také pro nově vzniklou přírodovědeckou fakultu.¹⁵ Předpokladem doktorátu bylo stejně jako doposud (tedy když byly přírodovědné obory součástí filozofické fakulty) předložení disertace a dvě rigorózní zkoušky (hlavní z oboru disertace a vedlejší).

Na teologických fakultách se rigoróza po roce 1850 řídila podle vlastních církevních pravidel. V rakouském právním řádu¹⁶ se stanovovalo pouze tolik, že příslušný biskup jmenuje polovinu zkuškových komisařů, a že doktorát může získat jen ten, kdo vysloví tridentské vyznání víry. Podrobný rigorózní řád byl vydán až ministerským nařízením z roku 1903.¹⁷ Ten stanovil jako podmínku připuštění k rigorózům absolvování čtyřletého teologického studia na teologické fakultě či v některém klášterním či diecézním učilišti, jejichž výčet byl uveden ve speciálním zákoně. Druhou podmínkou bylo předložení disertace a její kladné posouzení. Vlastní rigorózum se skládalo ze tří přísných zkoušek z a) spekulativní a pozitivní dogmatiky s apologetikou, b) biblického studia Starého a Nového zákona, c) církevních dějin a církevního práva, d) morální a pastorální teologie.

Změnou prošly rigorózní řády fakult Německé univerzity po převzetí Německé Karlovy Univerzity (Deutsche Karls-Universität Prag – tak zněl oficiální název univerzity v letech 1939–45) do správy říše 2. srpna 1939, konkrétně tedy říšského ministerstva pro vědu, výchovu a osvětu (*Reichsministerium für Wissenschaft, Erziehung und Volksbildung*). Kromě jiného byly vydány nové rigorózní řády odpovídající rigorózním řádům německým. Opomineme-li personální čistky spojené s arizací univerzity¹⁸ i následnou válečnou situaci a s ní spojené časté rukování posluchačů i vyučujících do Wehrmachtu, tak změny v organizaci studia se dotkly především studentů právnické a lékařské fakulty. Na právnické fakultě bylo studium podle rigorózních řádů vydaných roku 1940 rozděleno na studium směřující k doktorátu z hospodářských a politických věd (Dr. rer. pol.) a studium směřující k tradičnímu doktorátu práv (Dr. jur.). Doktorský titul z hospodářských a politických věd (Doktor der Wirtschaftswissenschaft) i doktorský titul doktora práv bylo nadále možno získat na základě ústní zkoušky a disertační práce.¹⁹ Ovšem dobíhala i stará forma studia, takže pokud student

¹³ Více k tomu vysvětlující výnos ministerstva kultu a vyučování z 8. května 1903. Viz PLACHT, O. – HAVELKA, F.: *Předpisy...* c.d., str. 1796n.

¹⁴ Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování ze dne 16. března 1899, č. 56 ř. z., jímž mění se rigorózní řád pro filozofické fakulty universit království a zemí na říšské radě zastoupených. Dostupné on-line z: <http://alex.onb.ac.at/cgi-content/anno-plus?apm=0&aid=rbo&datum=18990004&seite=00000083>. Viz také PLACHT, O. – HAVELKA, F.: *Předpisy...* c.d. str. 1820n. Viz rovněž instrukce k provádění nařízení z 27. ledna 1900 – tamtéž str. 1823.

¹⁵ Nařízení vlády republiky Československé ze dne 9. června 1921, č. 214 Sb. z. a n., o zatímním rigorózním řádu fakult přírodovědeckých. Viz PLACHT, O. – HAVELKA, F.: *Předpisy...* c.d., str. 1830n.

¹⁶ Císařské nařízení z 23. dubna 1850, č. 157 ř. z., platné ve všech zemích korunních, jímžto se širěji ustanovuje, jak se má míti církev katolická k veřejnému vyučování. Dostupné on-line z: <http://alex.onb.ac.at/cgi-content/anno-plus?apm=0&aid=rbo&datum=18500004&seite=00000827>. Viz též PLACHT, O. – HAVELKA, F.: *Předpisy...* c.d., str. 1714 n.

¹⁷ Nařízení ministra věcí duchovních a vyučování ze dne 8. dubna 1903, č. 97 ř. z., jímž vydávají se nová ustanovení pro theologické fakulty c. k. universit ve Vídni, Praze, Štýrském Hradci, Inšpruku, Krakově, Lvově a c. k. theologické fakulty v Olomouci a v Solnohradě v příčině dosažené theologického doktorátu. Dostupné on-line z: <http://alex.onb.ac.at/cgi-content/anno-plus?apm=0&aid=rbo&datum=19030004&seite=00000229>. Viz též PLACHT, O. – HAVELKA, F.: *Předpisy...* c.d., str. 1734n.

¹⁸ K Německé univerzitě v letech 1938–1945 srv. MÍŠKOVÁ, Alena: *Německá (Karlova) univerzita od Mnichova k 9. květnu 1945*, Praha, Karolinum 2002.

¹⁹ Promotionsordnung der rechts-und Staatswissenschaftlichen Fakultät der Deutschen Karls-Universität in Prag für die Erlangung des akademischen Grades eines Doktors der Rechte, řád byl schválen výnosy říš. min. vědy, výchovy a osvěty z 19. 7. a 6. 11. 1940. Promotionsordnung der rechts-und Staatswissenschaftlichen Fakultät der

ukončoval studium jedním rigorózem a disertací je v rigorózním protokolu poznámka „*Doktorprüfung nach deutschen Recht*“).

Na filozofické fakultě bylo na základě rigorózního řádu schváleného 19. 7. 1940 možné získat titul na základě disertační práce a ústní rigorózní zkoušky ze dvou oborů (jeden z oborů disertace), odpadlo tak povinné rigorózum z filozofie.²⁰ Stejně se postupovalo i na Přírodovědecké fakultě²¹, nicméně z rigorózních protokolů je zřejmé, že ústní zkouška se skládala ze dvou částí – oboru disertační práce a vedlejšího oboru, takže byla do stávajícího rigorózního protokolu jako dvě rigoróza – hlavní a vedlejší.

Změnilo se také hodnocení disertační práce i zkoušek, zavedly se čtyři přijatelné stupně: výborně, velmi dobře, dobře a dostatečně (*ausgezeichnet, sehr gut, gut, genügend*), nepřijatelná známka „*ungenügend*“ zůstala stejná.

Změnil se i systém zkoušek na lékařské fakultě, 1. rigorózum nahradila tzv. „*Ärztliche Vorprüfung*“, kde tradiční obory doplnila zoologie a botanika. 2. a 3. rigorózum nahradila lékařská zkouška/*Ärztliche Prüfung*, kterou tvořilo 19 dílčích zkoušek, vedle tradičních oborů se skládala zkouška i z oborů nových např. rasové hygieny. Pro úplnost nutno dodat, že jednotlivé dílčí zkoušky jak *Ärztliche Vorprüfung* tak *Ärztliche Prüfung* skládali studenti stejně jako dílčí zkoušky dřívějších rigoróz postupně. Složením těchto dvou zkoušek však nezískali absolventi titul Dr. med. popř. Dr. med. dent. (pro zubní lékaře). Získání doktorátu bylo podle nového rigorózního řádu možné pouze na základě disertace a další ústní zkoušky.²² Z dochovaných dokumentů je zřejmé, že do konce existence Německé univerzity řada studentů (zejména na právnické a lékařské fakultě) ukončovala studium podle předválečných rigorózních řádů.²³

Roku 1940 byly uzavřeny matriky imatrikulovaných a přestaly se vést i nacionály (katalogy posluchačů), místo toho byla zavedena jednotná kartotéka studentů. Matriky doktorů byly zachovány. Kromě matriky doktorů byly vedeny také knihy studentů (*Hochschulstambücher*), kam byli zapisováni studenti všech fakult podle přidělovaných čísel tzv. *Hochschulnummer*. Tyto knihy mají přímou vazbu ke kartotéce studentů a byly také zařazeny do zpracovávaného fondu, protože do jisté míry nahrazují matriky imatrikulovaných, které nebyly od roku 1940 vedeny. Studenti jsou v nich rozdělováni do skupin, které zhruba odpovídají fakultám (právníci jsou rozděleni na právnický a adepty titulu Dr. rer. pol.). Zachovaly se dvě knihy studentů první z nich (*Stambuch I*) byla vedena pro říšskoněmecké státní příslušníky a cizí státní příslušníky i osoby bez občanství příslušející k německému národu (*Hochschulstambuch I für reichsdeutsche und staatenlose Studierende deutscher Volkszugehörigkeit und volksdeutsche Studierende fremder Staatsangehörigkeit*). Druhá kniha (sešit) byla vedena pro cizí státní příslušníky (nejčastěji z balkánských států, Pobaltí a Ukrajiny), neněmce, jimž bylo před studentské číslo přidáno A (*Ausländer*). V kartotéce studentů pak byli karty cizinců neněmců barevně odlišeny.

Do řady matrik byla také zařazena kniha převzetí diplomů z let 1943 – 1945. Kniha byla vedle univerzitní matriky doktorů zavedena v roce 1943, možná jako nepřímý důsledek válečných událostí, kdy diplomy často vyzvedávali za studenty na frontě zplnomocněné osoby. V knize se zachovala celá řada plných mocí k vyzvednutí diplomu. Přestože kniha z velké části

---

Deutschen Karls-Universität in Prag für die Erlangung des akademischen Grades eines Doktors der Wirtschaftswissenschaft, řád byl schválen výnosy říš. min. vědy, výchovy a osvěty z 19. 7. a 6. 11. 1940.

²⁰ Promotionsordnung für die Philosophische Fakultät der Deutschen Karls-Universität in Prag, ...vom 19. Juli 1940. V promočním řádu jsou přesně vyjmenovány obory i jejich možné kombinace.

²¹ Promotionsordnung der Naturwissenschaftlichen Fakultät der Deutschen Karls-Universität in Prag ... vom 19. Juli 1940.

²² Promotionsordnung der Medizinischen fakultät der deutschen Karls-Universität in Prag... vom 15. 2. 1941.

²³ Na rozdíl od fondu Právnické fakulty německé univerzity, kde jsou doklady o studiu podle nových předpisů velmi dobře zachovány zejména v podobě zachovaných spisů o rigorózním řízení a disertačních prací, je dokladů o zavedení nového systému do studia lékařství výrazně méně, máme dochovány záznamy o složení *Ärztliche Vorprüfung* a o složení *Ärztliche Prüfung*, záznamy o doktorských zkouškách a předložených disertacích máme jen pro duben 1945, kdy už panoval takový chaos, že se nekonalý promoce a řada kandidátů nepředložila disertační práci (někdy s odkazem na to, že student studoval podle starého rigorózního řádu), titul jim pak byl udělen „*durch Handschlag*“ (potřesením ruky).

pouze doplňuje matriku doktorů, je velmi významná pro období konce dubna a začátku května 1945. 27. 4. 1945 totiž zápisy v matrice doktorů končí a záznamy o absolventech jsou dochovány pouze v knize převzatých diplomů (částečně také v rigorózních protokolech jednotlivých fakult). Poslední záznam je z 5. května 1945, tedy z prvního dne pražského povstání. Promoce tehdy již probíhaly nestandardním způsobem – potřesením ruky „*durch Handschlag*“.²⁴

Máme-li tedy shrnout fond obsahuje matriky doktorů, matriky imatrikulovaných a dále evidenční knihy z období 1940–1945, a to knihu převzetí diplomů a dvě knihy studentů nahrazující matriky imatrikulovaných.

Archivní charakteristika archivního souboru

Matriky Německé univerzity v Praze byly převzaty do univerzitní archivu spolu s ostatními materiály zaniklé Německé univerzity po druhé světové válce. Matriky byly do roku 2013 součástí fondu Rektorát Německé univerzity v Praze a odtud byly kvůli digitalizování tohoto materiálu vyčleněny do zvláštního fondu (aby tvořily paralelní fond matrikám Univerzity Karlovy).²⁵

Knihy ve fondu matriky Německé univerzity v Praze jsou zachovány ve stavu odpovídajícím stáří uvedených knih a četnosti používání matrik při rešerších. Knihy jsou v zásadě pouze mírně poškozené (ohmatané a místy drobně natržené listy). Jedinou výjimkou je matrika doktorů z let 1931–1936 (inv. č. 5), u které je silně poškozená vazba a s jednotlivými archy resp. složkami lze volně manipulovat.

Uspořádání archivního souboru

Knihy převedené do fondu Matriky Německé univerzity v Praze byly už dříve zpracovány a evidovány ve fondu Rektorát Německé univerzity v Praze. Pomůcka k fondu Matriky Německé univerzity v Praze byla vyhotovena roku 2013 (viz tiráž).

---

²⁴ Srv. pozn. 22, záznamy o těchto nestandardních promócích jsou nejen v matrice doktorů, ale v rigorózních protokolech (poslední záznam z rigorózního protokolu filozofické fakulty je rovněž z 5. 5. 1945, ostatní protokoly končí dříve). Záznamy v matrice doktorů končí 27. 4. 1945.

²⁵ Srv. Inventář Matriky Univerzity Karlovy 1882–2008, vyhotovil Jakub Jareš 2012, dostupné on-line: http://is.cuni.cz/webapps/files/help/Archiv/arc_inventar.pdf

INVENTÁRNÍ SEZNAM

inv.č.	Obsah	Čas. rozsah
1	Matrika doktorů německé Karlo-Ferdinandovy univerzity v Praze (Matricula doctorum univ. Carolinae-Ferdinandae germ. Prag) f. 1 – 246 + rejstřík vázaná kniha, 440 x 300 x 55 mm	1882–1892
2	Matrika doktorů německé Karlo-Ferdinandovy univerzity v Praze (Matricula doctorum univ. Carolinae-Ferdinandae germ. Prag) str. 1–370 + rejstřík vázaná kniha, 405 x 295 x 50 mm	1892–1904
3	Matrika doktorů německé Karlo-Ferdinandovy univerzity v Praze / Německé univerzity v Praze (Matrik der an der k. k. Karl Ferdinands Universität in Prag promovierten Doktoren) str. 1–998 + rejstřík vázaná kniha, 430 x 320 x 75 mm	1904–1924
4	Matrika doktorů Německé univerzity v Praze (Doktorenmatik der Deutschen Universität in Prag) str. 1 – 599 + rejstřík vázaná kniha, 425 x 320 x 70 mm	1924–1931
5	Matrika doktorů Německé univerzity v Praze (Doktorenmatik der Deutschen Universität in Prag) str. 1–600 + rejstřík vázaná kniha, 425 x 320 x 75 mm	1931–1936
6	Matrika doktorů Německé univerzity v Praze (Doktorenmatik der Deutschen Universität in Prag) str. 1 – 600 + rejstřík vázaná kniha, 420 x 315 x 60 mm	1936–1939
7	Matrika doktorů Německé univerzity v Praze (Doktorenmatik der Deutschen Universität in Prag) str. 1 – 600 + rejstřík vázaná kniha, 425 x 320 x 65 mm	1940–1945
8	Matrika imatrikulovaných německé Karlo-Ferdinandovy univerzity v Praze (Matrikel der deutschen Universität in Prag) vázaná kniha, 440 x 320 x 60 mm	1886–1906
9	Matrika imatrikulovaných německé Karlo-Ferdinandovy univerzity v Praze / Německé univerzity v Praze (Matrikel der deutschen Universität in Prag) str. 1 – 1176 vázaná kniha, 490 x 350 x 85 mm	1906–1928
10	Matrika imatrikulovaných Německé univerzity v Praze (Matrikel der deutschen Universität in Prag) str. 1 – 1199 vázaná kniha, 490 x 350 x 90 mm	1929–1940
11	Kniha převzetí diplomů Německé Karlovy univerzity v Praze str. 1 – 426 vázaná kniha 370 x 260 x 40 mm	1943–1945
12	Kniha říšskoněmeckých studentů, studentů bez občanství a studentů cizího státního občanství, příslušníků německého národa, příslušníků německého studentstva studujících na Německé Karlově univerzitě v Praze	1940–1945

	(Hoschulstammbuch I für reichsdeutsche und staatenlose Studierende deutscher Volkszugehörigkeit und volksdeutsche Studierende fremder Staatsangehörigkeit, Mitglieder der deutscher Studentenschaft) str. 1 – 500 vázaná kniha 450 x 330 x 45 mm	
13	Kniha studentů Německé Karlovy univerzity v Praze – cizinci (Hoschulstammbuch II, Ausländer) Str. 1 – 40 Sešit 230 x 300 x 8 mm	1940–1945

Název archivu: Archiv Univerzity Karlovy
Název archivní pomůcky: Matriky Německé Univerzity v Praze
Časové rozpětí fondu: 1882–1945
Značka fondu: MNU
Počet inventárních jednotek: 13
Počet evidenčních jednotek: 13 úředních knih
Rozsah v bm: 0,9
Místo uložení: ÚDAUK
Stav ke dni: 2. 5. 2013
Fond uspořádala: Jana Ratajová
Inventář sestavila: Jana Ratajová
Počet stran inventáře: 9
Počet exemplářů: 4